

følgelig efter at mit Navn var opraabt uden Svar fra mig. Naagt jeg ikke meldte mig enten til Formanden eller til nogen af Sekretarerne, oppraabte den ordførende Sekretær mit Navn paany uden Foranledning fra min Side (jeg blev med Forsæt staaende bagved ham for at erfare Gjenstanden for Afstemningen). Da dette Paaraab skete, inden jeg endnu havde kunnet erfare Afstemningens Gjenstand, var jeg nødt til at svare „Stemmer ikke“, skjøndt jeg, hvis jeg havde kjendt Gjenstandens, vilde have stemt imod Mindretallets Forslag.

Ligesom Sekretæren ikke har havt Hjælp til at oppraabe mig 2den Gang — ifølge tidligere Coutume skete fornyet Oppraab af et fraværende Medlem, naar han fremstillede sig for den oppraabende Sekretær med Tilfælgende af Dnske om fornyet Paaraab — saaledes fremfatter jeg herved en Protest imod enhver Udtydning af min ommeldte Afstemning som Lov om, hvorledes jeg vilde have stemt under ordinært Paaraab.

Jeg har anset det for rigtigst at meddele Thinget denne Skrivelse, imod hvis Hovedindhold jeg selvfølgelig Intet har at erindre. Men da Thingets Forretningsfødvane er leilighedsvis berørt paa et Par Punkter deri, kan jeg ikke undlade derom at gjøre et Par Bemærkninger. Der siges ganske rigtig, at Navneoppraab sker efter Bogstavfølge; men man begynder ikke altid med det samme Bogstav, der vexles med Begyndelsen. Ved det sidste Navneoppraab begyndtes der med D. Dernæst skal jeg sige, at den paaberaabte Sædvane med Hensyn til nyt Oppraab ikke er ganske saaledes, som i Skrivelsen forudsat. Naar et Medlem, hvis Navn er blevet oppraabt, uden at han har svaret, enten melder sig til Formanden eller blot bemærkes af Formanden, saa pleier jeg at lade ham oppraabe paany. Ligeledes skal jeg bemærke, at en saadan Melding, naar den foretages, sker ikke til Sekretæren, men til Formanden, da det er Formanden, der afgjør, om Oppraab kan finde Sted paany eller ikke. Et saadant Oppraab paany har jeg pleiet i min Forretningsstid at lade foretage, naar den Vedkommende meldte sig eller blev bemærket af mig, inden de to Sekretærer havde konfereret deres to Lister, hvorefter der, naar de have begyndt Konferencen af Listerne, ikke mere sker noget Oppraab.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

2) Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet forelægger:

Forslag til Lov om ekstraordinær Entpenfion for Professor Frederik Paludan-Müllers Enke Charite, født Borch. (Lovforslag Nr. 40).

Mødet hævet Kl. 5, 10 M.

Tire og tredfindstyvende Møde.

Torsdagen den 18de Januar Kl. 1

Sekretæren, N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

Det Affnit, der var under Forhandling, var det sidste Punkt af Forslaget tilligemed Begyndelsen af Texten samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling.

Judenrigsministeren (Skeel): I Anledning af nogle Bemærkninger i Betænkningen vedrørende Indenrigsministeriet og den ærede Ordførers dertil knyttede Ytringer, skal jeg tillade mig at anføre nogle enkelte Bemærkninger. Angaaende Spørgsmaalet om Lønninger til Betjentene ved Statsjernbanerne forholder det sig saaledes, at der af den paagjældende Indenrigsminister ved 2den Behandling af Finantslovforslaget for 1874—75 var foreslaaet en Lønningsforhøjelse for de mindre lønmede Funktionærer ved Statsjernbanerne. Denne Sag var imidlertid sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om Lønningstillæg til Statens øvrige Embedsmænd, og det blev ved Forhandlingerne her i Thinget betragtet som Noget, der fulgte af den Maade, hvorpaa Sagen forelaa, at disse Lønningsstillæg vilde blive tildelte efter Reglerne for Lønningstillæg til Statens Embedsmænd, som samtidig dermed bleve behandlede. Da der ikke opnaaedes Overensstemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen angaaende Ydelsesmaaden for Lønningslovet til Embedsmændene, og Spørgsmaalet derom saaledes faldt bort, betragtedes ogsaa Spørgsmaalet om Lønningstillæg til de nævnte Funktionærer som bortfaldet. — Der er yttret